

2007. február

A közeli szó

Mert ez a parancsolat, amelyet én ma megparancsolok neked, nem megfoghatatlan számodra, és nincs távol tőled.

Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?

Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?

Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt!

(V. Móz 30: 11-14)

Miki 68 évesen tragikus balesetet szenvedett, majd két nappal később lekapcsolták a lélegeztető berendezéséről. A család egy nagyon furcsa, külön tagját gyászolja. Temetésén a pap egy gyermekded lelkű emberről emlékezett meg. Ennek a szokatlan nyíltságnak helye volt ott, hiszen a pap jó barát és személyes lelki gondozója is volt, a család meg pontosan és jól ismerte Mikit, aki bejárta, berobogta az egész familiát, de a világot is, állandóan úton volt, de sose érkezett meg igazán. Egy kicsit ügye-fogyott volt, abban az értelemben is, hogy az ügyek, a feladatok sem találták meg, ő meg egy idő után szintén feladta a nyomozást, hol is lehetnének azok. Majd' harminc évig élt munkanélküliként Németországban több diplomával. Ő volt a család „más”-a, kedves fura figurája, akit senki sem vett igazán komolyan.

Természetesen nem terhelném a gyülekezetet családi belügyekkel, ha ezen a gyászmisén – Miki katolikus volt - nem alakult volna ki egy fordulat, mely igazán üzenetszerűvé lett. A pap, előrehaladván az elhunyt érdemeinek rövidke felsorolásán, azt találta mondani, hogy úgy emlékezhetünk meg róla, úgy őrizhetjük meg őt, mint aki *soha* nem mondott rosszat a másiktól. Láttam, nem csak engem ért váratlanul ez a felismerés, mert a padosorokban elkezdt-

tünk mocorogni, s egymásra néztünk, szemekkel beszéltek meg: igen, ez az a vonás, ami megmarad, de el is talál. Hm, tényleg volt közöttünk egy ember, aki *soha* nem mondott rosszat a másiktól. Talán nem is voltak ilyen gondolatai, nem kellett el se nyomni őket, lefedni szelidéggel, vagy jó modorral. Lehet, ezért is hatott ilyen fura figurának? Közben pedig magunkra eszméltünk, ott, a templomban. Volt közöttünk egy ember, aki nem beszélte a mi *nyelvünket*, nem használta a mi beszédmódunkat, nem alkalmazta a gúny, a cinizmus, ironizálás, a lefokozó, mások kárán, negatív tulajdonságain magát feljavító nyelvi eszközeit. Isten úgy tanított ezen a kicsit kényelmetlen, életünkbe beékelődött gyászmisén bennünket, mint a freskók a középkori templomokban, vagy mint az aranymozaikok a velencei Szent Márk székesegyházban. Isten olvasókönyve lett Miki ekkor, s legyen ismeretlenül is számunkra. Bizony, az Isten Igéje közel van, nagyon közel van! Beleírja akár ilyen fura figurák, gyermekded emberek lelkébe, életébe is! Nem véletlen a készítés: Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermek, mert ilyeneké a mennyek országa." (Mt 19:14) Sütő András is mondott hasonlót: engedjétek hozzám jönni a szavakat! Amelyek gyógyítanak, de legalább is semmiképpen sem sebeznek.

Isten Miki élete könyvének felütésével lépett a gyülekezethez Monoszlón és most Budafokon. Három dolgot üzen. Az első egy szembesítés: gondoljuk végig, mennyire általános, szinte kötelező az a beszédmód, melyben az irónia, a sebzés, a kritizálás a fő elem. Mennyire van a számban a gyógyító, a jó üzenet és hír, az evangélium beszédkultúrája, vagy az, ami maradandó sérüléseket képes okozni, persze kölcsönösen, hogy legyen mit nyalogatni. A másik: hogy nagyon közel van. Az Ige kifejezetten azt mondja, a szádban van. Nem egy polcra kell leszedni, nem kell érte elmenni messze, átkelni a tengeren, vagy felmenni a mennybe – ahogy a textus írja. A számban van! Belénk van kódolva, a miénk. Ez a természetes nyelvünk, de használjuk-e? És a harmadik: Nekünk már nem kell győzni, győzedelmeskedni, s főleg nem legyőzni másokat! Nekünk a belénk oltott, a *szánkban lévő* evangéliumot kellene kiszabadítani magunkból, a hitnek szavakat adni, a bennünk lévő készletet szétosztani veszteség nélkül a jó cselekedet szeretet-nyereségével, a bennünk lévő jó hírt átadni, sebzés helyett gyógyítani ingyen, vizitdíj nélkül. Mert Krisztus már mindenért eleget tett!

Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, *teljesítsd hát azt!*

Topolánszky Ákos

Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégsztek; isztok, de meg nem részegesztek; ruházkodtok, de meg nem melegesztek, a bérlő is lyukas zacskóból bérel. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Menjete fel a hegyre, és hordjátok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, azt mondja az úr. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért?, azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ímé romokban áll, ti pedig siettetek, ki-ki a maga házához. Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vontá meg a föld az ő termését. Haggeus 1:5-10

Gondolataim a templomunk 80 éves fennállásának évében

Február elején részt vettem Monoszlón az éves program megtervezésén. Együtt gondolkodtunk arról is, hogy milyen jelmondat, mottó foglalhatná össze számunkra ennek az évnek az eseményeit. Milyen gondolat mozgósíthatna minél többünket a közös munkára? Hogyan élhetnénk át újra a templompítói gyülekezet lendületes összefogását?

Néhány a felmerült mottók közül: "Élő kövek" "A te lelki otthonod is lehet!" "Építsétek...!" Ez utóbbi felszólítás a Haggeus könyve első fejezetében található. A szövegkörnyezete is nagyon figyelemre méltó. A fogságból hazatelepülők a maguk háza körül szorgoskodtak és ez teljesen lefoglalta őket. Az Úr háza ugyanakkor romokban állt. "Építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! - mondja az Úr." (Hagg.1,8)

Az akkori kérdés most is aktuális: Elég, ha csak a magunkéval törődünk? Hogy állhatna a templom, hogyan újulhatna meg ha nem fogunk össze? Hálás vagyok azért, hogy az adakozási hirdetésekre megmozdult a gyülekezet. Márciusban indulhatnak a belső felújítás munkái. Fontos az is, hogy párhuzamosan az épület megújulásával a gyülekezet is épüljön. Mindenki érezhesse, aki a vasárnapi gyülekezet tagja, hogy ide tartozik. Akkor tölt el ez

az érzés, ha feladatot találok, amit személyesen tehetek meg a közösségért. Ha megtalálom, miben vehetek részt. Isten az összefogásra ígér áldást.

Némethné Pötördi Zsuzsa

..Te benned bízunk eleitől fogva...;

A Magyar Feltámadás Temploma

(gondnoki beszámoló)

A mostani gondnoki beszámoló című válaszított első gondolat a templom főkapuja feletti felirat, a második pedig a templom belső bejárata felett található. Nem véletlen az, hogy templom-építő lelkészünk, Demjén István és az akkori presbitérium 80 éve ezt a két jelszót választotta. A 90. zsoltár első sora a hívő zsidóság és a kereszténység közös alapjára, a Krisztus-hit egyetemességére, Isten kizárólagos teremtménye és mindenható mivoltára emlékeztet. Mai szóhasználatával úgy is mondhatjuk, hogy „a mi főnökünk a legbefolyásosabb és ráadásul közvetlen kapcsolatban lehetünk vele, bármikor felhívhatjuk”. Ebből következik, hogy nemzetünk, gyülekezetünk és egyéni életünk megújulása, a tartós és valódi magyar feltámadás csak az élő Istennel való egyen-egyenkénti és közösségi személyes kapcsolaton keresztül valósulhat meg.

Hiszem, hogy ennek a hitnek ma is van olyan közösség-formáló, áldozatvállalásra indító ereje, mint az első világháború rombolása után, amikor a gyülekezeti tagok közreműködése mellett országos közadakozás segítségével is épült templomunk. Az évfordulóra készülve gyakran felmerült bennem, hogy micsoda felülről kapott lelki erő munkálkodott abban a közösségben, ami ezt a szép épületet is létrehozta. Hívjuk és várjuk Isten Szentlelkét, hogy mi is hasonló értékeket éljünk meg és hagyassunk utódainkra!

A presbitérium 2007. február 6-i gyűlése Isten és az áldozatkész gyülekezet iránti hálával állapíthatta meg, hogy a meghirdetett borítékos adakozás eredményeként a megtervezett 4MFt költségvetésű minimális ideji program (világítás-felújítás, templomfestés és kiadványkészítés) megvalósítható. Közben folyamatosan merülnek fel újabb igények (pl. templom padlózat burkolása) és felajánlások (egy kőműves testvérünk nagyon kedvező áron elvállalná a burkolási munkát). Ezért kérjük, hogy aki még nem tett felajánlást, egy borítékba helyezzen be egy papírt (névvel, címmel és telefonszámmal), hogy milyen fizetési határidővel és mekkora összeggel tudja támogatni az évfordulós felújításokat és azt adja le a pénztárosi asztalnál. A presbitérium folyamatosan értékelni fogja a helyzetet és dönt az esetleges további munkálatokról. Köszönjük az eddig jelentkezett 52 család remélten felüli áldozatvállalását.

Remélhetőleg március folyamán az állványozással és piszokkal járó világítás-szerelési és festési munkák elvégezhetők. Ezek tervezése és elindulása folyamatban van. Előreláthatólag a márciusi négy vasárnapon többé-kevésbé építkezési körülmények között tartjuk majd az istentiszteleteket. Valószínűleg alapos takarításra is szükség lesz szombat esténként. Kérem azokat a férfi és nőtestvéreket, akik szívesen részt vesznek ebben a szolgálatban, hogy nálam (nemeth@tmit.bme.hu vagy 226 0453) vagy az építési munkák irányítójánál, Fehér István presbiternél jelentkezzenek. A végső takarításra vagy március 31-én (Virágvasárnap előtti szombat) vagy április 7-én (Nagyszombat) kerül sor. A Húsvét vasárnapi istentiszteleten konfirmációi fogadalomtételt is ünnepelhetünk.

Nagy örömmel jelenthetem, hogy a jószívű adakozás mellett a közösségi együttlétre is növekvő igény mutatkozik. Az április 27-május 1-re tervezett kárpátaljai kirándulásra a tervezett 30-40 helyett már több mint hatvanan jelentkeztek. Mivel a jelenlegi állapot szerint 60 fő részvételére van lehetőség, a továbbiakban már csak a tartalék listára lehet feliratkozni.

A február 9-11-i monoszlói munkatársi hétfvégén az éves munkaprogram tervezete is elkészült, amit a testvérek ebben a Hírlevélben is megtalálhatnak. A tavaszi, igen színvonalas komolyzenei programokra jöjjenek el és hozzák magukkal szomszédaikat, ismerőseiket is. A hittantáborok tervezését nagyban segítené, ha minél hamarabb (lehetőleg előleg befizetésével) jelentkeznének a hitoktatóknál és a lelkészeknél. Ha lehet, éves programjukat úgy osszák be, hogy az októberre tervezett sokszínű programsorozaton a gyülekezet teljes közössége vegyen részt. Sok olyan programunk is lesz, ami a gyülekezeten kívüli embertársaink figyelmét is felkeltheti. Kérjük, hogy a hívogatás szolgálatában egész évben vegyenek részt.

A 80 éves évforduló lehetőséget teremt saját lelki- és imaéletünk megújulására is. Köszönjük azoknak a szolgálatát, akik esetleg szerényebb anyagiakkal, de rendszeres imatámogatással járulnak hozzá a gyülekezet lelki és fizikai épüléséhez. Reméljük, hogy az évfordulós szolgálatunk azt is eredményezi, hogy mind többen **lelki otthonra** is találhatnak ebben a közösségben.

Beszámolómat a monoszlói hétfvégén a 80 éves évforduló mottójaként felmerült egyik igével zárom:

Ti magatok is mint **élő kövek** épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. 1Pt 2,5

Németh Géza
godnok

A templom éve

A budafoki református templom 80 éves évfordulójára tervezett programok

A program neve	Időpontja
Templom világítás és festés felújítás	2007. március-április
Templomtakarítás	2007.03.31 vagy 04.07 9-14h a felújítás befejezésétől függően
Klasszikus zenei koncertek	
Észak-német billentyűs zene	2007.03.31 18h
Olasz barokk zene	2007.04.22 18h
Észak-német kantáta est	2007.05.12 18h
Zsoltáros istentisztelet szombat esténként (vespera)	2007.03.03, 05.05, 06.02, 09.08, 10.20, 11.03, 12.01 18h
Konfirmációi vizsga (Virágvasárnap előtti péntek este)	2007.03.30 18h
Konfirmáció (Húsvét vasárnap)	2007.04.08 10h
Nagycsütörtöki énekes áhítat	2007.04.05.18h
Húsvét	2007.04.08-09
Kárpátaljai gyülekezeti kirándulás Demjén István és cserkészzei nyomában (1 nap szabadság kell hozzá)	2007.04.27-05.01
Pünkösöd	2007.05.27
Nyári hittantáborok	
7-12. osztály, Szigetmonostor	2006.06.18-23
Szegénymissziós családok alsós tábor, Tiszakeszi	2007.06.25-07.01
1-6. osztály, Csákvár	2007.07.02-07
241.sz. Bethlen Gábor Cserkészcsapat nyári nagytábor	2007. 07.5-15
Szegénymissziós felsős tábor (Dániel ifi), Tiszakeszi	2007.07.16-22
Alsós tábor, Balatonalmádi	2007.07.30-08.10
Felsős tábor (Ézsaiás ifi), Balatonalmádi	2007.08.06-12
Szőlőskert gyermekszórátor a Budafoki Pezsgő- és Borfesztivál keretében	2007.09.01-02
Budafoki esték előadássorozat Reformátusok és evangélikusok szerepe Budafok életében a XX. században	2007.10.02.18-20h
Demjén István sírjának megkoszorúzása Örkényben	2007.10.06

<i>Ünnepi istentisztelet, megemlékezés templomépítő lelkészünkről</i> , könyvbemutató, szeretetvendégség	2007.10.07
Budafoki esték előadássorozat A templom és a gyülekezet szerepe a családok lelki egészségében	2007.10.09.18-20h
<i>Sportnap (Demjén István focikupa, sütiverseny, futóverseny, ifjúsági koncert, evangélizáció, ...)</i>	2007.10.13. 9-16h
<i>50, 60, 70 éves konfirmációk megerősítése</i> , szeretetvendégség	2007.10.14
Budafoki esték előadássorozat A templom mint az imádat és a hálaadás helye	2007.10.16.18-20h
<i>Ünnepi zsoltáros istentisztelet (vespera)</i>	2007.10.20. 18h
<i>Istentisztelet vendég igehirdetővel, rajzpályázat eredményhirdetés, gyülekezet-történeti előadás</i>	2007.10.21. 10h
<i>Budafokon szolgált lelkészek és gondnokok kerekasztal beszélgetése</i>	2007.10.21. 15h
<i>Hittanos családi nap</i>	2007.10.22. 10h-16h
<i>Hálaadó Istentisztelet az elmúlt 80 évért</i>	2007.10.28. 10h
Reformáció emlékestentisztelet az evangélikus templomban	2007.10.31. 18h
Budafoki esték előadássorozat Teremtés és környezetvédelem	2007.11.20.18-20h
<i>Adventi hittanos gyermekműsor</i>	2007.12.02 16h
Budafoki esték előadássorozat Advent az egyházzene történetben	2007.12.11.18-20h
Karácsony	2007.12.24-26 (hétfő-szerda)

Névtáblák a templompadokon

Hiszem a szentek közösségét”, valljuk meg rendszeresen a Hitvallásban. A budafoki templom padjaira felkerült néhány gyülekezetalapító neve. Talán meg is üti a szemét a vendégnek, a gyülekezet tagjai azonban tudják, hogy itt nem egyes emberek kultuszáról van szó. A gyülekezet élő valósága a Káté megfogalmazásában így hangzik: (54. kérdés): „Mit hiszel az egyetemes keresztyén anyaszentegyházról? Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által az igaz hit egységében magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt

oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.”

Ez azt jelenti, hogy számomra gyülekezet valósága nem korlátozódik arra a néhány évtizedre, ami az én földi létem ideje, hanem hallatlanul kitáguló hitbeli valósággá válik, a szentek közösségévé. Az egyház (ekkeszia – ek kaleó kihívni), azok közössége, akiket Krisztus elhívott magának a kezdetektől fogva és akiket még ezután fog elhívni. A névtábla nem csupán a hálás utókor főhajtása a templomépítő családok előtt, hanem az egyidejűség élményének kifejezése. A 80. évfordulóra készülve éljük át azt, hogy a szentek közössége együtt örvendezik az Úr templomában. Az előttünk járó testvérek munkáját visszük tovább és igyekezzünk úgy szolgálni, építeni, hogy az utánunk jövőknek legyen mire építeni. A gyülekezet így gondolkodik a múlttól: nem mögöttünk vannak, nem eltűnik az atyák nemzedéke a történelem kódében, hanem előttünk vannak, megérkeztek, ahová mi is tartunk és mindaddig nyitva van a mennyei hajlék, ameddig az utánunk jövők is megérkeznek. Ezek a névtáblák emlékeztessenek minket arra az örömteli hírre, hogy a neveink fel vannak írva a mennybe.

A templom évének nevezzük a 2007. évet, de valójában az Úr 2007 esztendejének kell vallanunk, amelyet Ő fog megtölteni ajándékaival, melyeket máris megtapasztaltunk. Áldjuk érte az Ő nevét.

Nagy Péter

Reményik Sándor: Kövek Zsoltára

Elhalkult és elhalt az orgona...
De új nesz kél most a templomfalakból.
Nem halljátok? Itt körül a falakban
Dobognak a beépített kövek.
Külön dobban meg minden kicsi kő,
És mégis, mégis egy ütemre vernek,
Egy óriás templom-dobbanással.
Isten, ha akarja a köveket
Dobogtatja meg a szívek helyett.

Kő-nehéz szívvel, dallamtalanul,
Lehajtott, fáradt fejjel figyelek.

Szeretném, ha a szívem megállna,
S csak a százéves templom kövei
Dobognának tovább...

Dobognak... dobbanásuk lassan áthat,
Felmelegíti dermedt véretem,
Lassan megértem a beszédjüket:
„Mi kövek voltunk, rossz, rideg kövek,
Kemény kövek és haszontalanok.
Nehezek, otrombák, formátlanok.
Tehetetlen, tompák, elesettek,
Mozdíthatatlanok.
Hevertünk hét országban szerteséjjel,
Utak mentén, száraz patakmederben,
Omlásokban, elhagyott kőtörőkben,
Vad éleinkbe ütközött a nap,
Horzsoltuk az éjszaka bársonyát,
Véresre törtük vándor lábait,
Hevertünk külön-külön szerteséjjel,
Egy másról alig tudtunk valamit,
És nem álmotunk templomról soha.
De jött egy ember, törekeny, beteg,
A lelke égett, szíve dobogott,
Az az ember a templomról álmott.
Tudta kövek hevernek szerteséjjel
Tehetetlenül, haszontalanul,
Vadul, otrombán és formátlanul. –
Elindult a köveket megkeresni.
Omlásokban, elhagyott kőtörőkben,
Utak mentén, száraz patakmederben,
Barangolt hetedhétországon át,
Hol éleinkbe ütközött a nap.
Horzsoltuk az éjszaka bársonyát
S véresre törtük az ő lábait.
Az az ember keresett, s megtalált.
És azt mondta nekünk: Ti templom lesztek.
Falakká fogtok összeállni,
És visszaveritek az Ige hangját,
És visszazengitek az orgonát, -
Az imádkozó nagy nyomorúságot
S az áhitat szárnyaló énekét
Szent nyugalommal veszitek körül.

Halkan dobogni fogtok a falakban,
Külön dobban meg minden kicsi kő,
És mégis-mégis egy ütemre veretek,
Egy óriási templom-dobbanással.
Isten, ha akarja, a köveket
Dobogtatja meg szívek helyett.
Így szólt hozzánk a templomépítő.”

Így beszélnek ma hozzánk a kövek.

*A vers 1929-ben a kolozsvári evangélikus templom centánáriumán a templomépítő
lelkész emlékére íródott*

80 éves a Budafoki Református templom

A Budapest-Budafoki Egyházközségben fontos évfordulóra emlékezünk. 1927-ben fejeződött be templomunk építése és október 2-án történt meg felszentelése. Ünnepi rendezvényeken szeretnénk megidézni templomépítő elődeink, a Budafokon szolgálatot teljesítő lelkipásztorok és a hívők emlékeit.

Budafokon nagyon lassan gyökerezett meg a protestáns vallás. Az első istentiszteletet 1899-ben még közösen tartották a budafoki és az albertfalvai református és evangélikus hívők egy helyi lakos házának udvarán. Később a többségben lévő reformátusok önállósultak, létszámuk egyre gyarapodott, elkezdődött az egyházközség fejlődése. Közel egy évtizednyi idő alatt teremtődtek meg a rendszeres hitélet feltételei, amely már az első világháború kitörése előtt felvetette a templomépítés gondolatát, az anyagi feltételek azonban csak 1926. nyarára teremtődtek meg.

A templom építésének kezdeményezője és fő szervezője Demjén István volt, aki 1922. július 16-án foglalta el a budafoki református gyülekezet lelkipásztori állását. Óriási hittel és lelkesedéssel látott hozzá a gyülekezetépítő munkához. Nagylelkű adományával, szinte reménytelen helyzetben, indította el a gyűjtőmunkát a templomépítésre, hiszen a református hívek többsége kis jövedelmű ember volt. Az ország minden tájá-

ról érkezett támogatás, hogy a megcsonkított ország egyik első új templomát felépíthessék. Ezt a támogatást fejezi ki a templom bejáratának két jelmondata: "Tebenned bízunk eleitől fogva" és a „Magyar Feltámadás Temploma”.

A gyönyörű, szecessziós stílusú templomot 1927. október 2-án Ravasz László püspök szentelte fel.

Demjén István 30 évig tartó szolgálata alatt erősödött meg egyházunkban a vallásos élet. Kialakult az istentiszteletek, bibliaórák, hitoktatás rendszere, a családok és az egyház kapcsolata, melynek nyomán gyülekezetünk tagjai jelenleg is lelkesen tevékenykednek a hitélet megerősítésén, a kulturális élet a családsegítő munka, a keresztyén lelki gondozás, a rászorulókat közt végzett szeretet szolgálat fejlesztésén. Hálás szívvel gondolunk elődeink áldozatos munkájára.

Templomunk belső felújításával készülünk az ünnepi eseménysorozat március 31-i nyitó hangversenyére, ahol Vilmányi Alexandra, és Borsányi Márton Matthias Weckmann, Dietrich Buxtehude, Georg Böhm, Johann Pachelbel és Johann Sebastian Bach billentyűs műveit adják elő.

Lengyel Tamásné

Ádám-kör – a férfi bibliakör

Az elmúlt télen indult el ez a régóta tervezett kör. A meghirdetés előtt azt mondtuk, ha 5-6 fő állandó tagja lesz, akkor azt érdemes fenntartani. Ehhez képest a várakozásokat messze meghaladó az érdeklődés. Tíz fölötti az állandó tagok száma és szinte mindig vannak új érdeklődők. Kéthetente szerda esténként jövünk össze olyasvalaki otthonában, aki szívesen fogad bennünket és van hol fogadnia a sokszor 20 főt közelítő számú férfi seregletet.

A kört Topolánszky Ákos testvérünk vezeti, aki teológiát végzett. Eddig sorban olyan témákat beszélünk meg, amelyek alapvetően bennünket érintenek, pl. „A férfi mint házastárs”, „A férfi mint apa”, „Kriszisz az apai (nevelői) szerepben”. Mivel csak férfiak vannak jelen, ezért őszintebbek, nyíltabbak a beszélgetések. Olyan dolgokat is őszintén meg tudunk vitatni, amit más közösségekben nem tudnánk, vagy nem „mernénk” ilyen mélységekben megbe-

szélni. Az alkalmak mindig egy igei bevezetővel indulnak, ami nagyon fontos, hiszen vonatkoztatási alapra mindenhez szükségünk van. A későbbiekben ebből kiindulva vitatjuk meg az aznapi témához kapcsolódó örömeinket és problémáinkat. Igen, örömeinket is! Jó hallani, hogy vannak még olyan dolgok, aminek tudunk örülni. A nehézségekben pedig bátorítjuk egymást.

Hogy jobban megismerjük egymást, önkéntes alapon szinte minden alkalommal bemutatkozik egy-két fő, ill. hogy egy kicsit változatosabb legyen, mindenki úgy beszél magáról, mintha a „barátját” mutatná be.

Természetesen az éneklésre is sort kerítünk. Egy különös és kellemes érzés, amikor csak férfiak énekelnek együtt. Az imádkozás is egyik fontos eleme együttlétünknek.

Az otthonossági érzést nagymértékben fokozza, hogy a házigazda italal és pogácsával vagy gyümölcscsel vendégl meg bennünket.

Szeretettel várjuk a körbe új, érdeklődő testvéreinket!

Fórizs István

Az áldozatos munka

Részletek Demjén István visszaemlékezéséből

„A pénz együtt volt, most már tehát hozzáfoghattunk az építkezésekhez. Meg kell emlékezni Istennek arról a segítő szeretetéről, hogy amikor a nagy hajó uszály homokot s a sok betonba való terméskövet behordtuk a Duna parttól, másnap reggelre a Duna kiáradt, a partokon felül kiöntött, s ha a homokunk ott maradt volna, a víz sodra elhordta volna. Nekünk azonban Isten kegyelméből semmi veszteségünk sem lett, minden építkezéshez szükséges anyag bent volt az udvaron. – Végre jött az építési vállalkozó, kimérte az alapokat s megkezdődhetett az alapok ásása. Híveink tömegei nem engedték, hogy ez pénzbe kerüljön, a vállalkozótól munkavezetőt kértünk, s akik munkában voltak reggel 3 órakor már itt voltak, zsoltár énekléssel és imádsággal megkezdük az alapok ásását – a két legöregebb presbiter vágott bele legelőször a földbe csákányával – s akik tovább kellett, hogy menjenek a gyárba 6 órakor tovább mentek, akik nem mentek a gyárba, azok egész nap dolgoztak. Délután 6 órakor a munkából kijövők ide jöttek, ásót, lapátot ragadtak s ismét zsoltárénekléssel, imával megkezdettük a nagy munkát és munka közben is zsoltár

énekelve folytattuk este 10 óráig, amikor hálaimádsággal s az „Áldjátok az Úr nevéért” kezdetű zsoltárral befejeztük a mi áldott munkanapunkat. Nehéz munka volt, mert 3-4-5 méter mélyre kellett sok helyen a fundamentumot leásni. De ment az a drága szép munka, mindenki szívesen végezte az Isten dicsőségére.

Végre kész volt az alapásás nagy és nehéz munkája, hatalmas mélységek tátongtak előttünk, melyek várták a beton fundamentumot. Az a nap is elérkezett, 1926. év augusztus 14-én délután 6 órai kezdettel, amikor a gyárból, a munkából híveink hazajöttek, hogy mindenki részt vegyen a nagy ünnepségen. 14 gyülekezet lelkipásztora is eljött, hogy a Pesti Református Egyházmegye világháború utáni első templomépítési alapkőletételi ünnepén részt vegyen. Az ígét megboldogult ifj. dr. Szabó Aladár gödöllői lelkipásztor hirdette s utána sorba jöttek a lelkipásztorok, a hívek tömegei, hogy egy-egy bibliai aranymondással üssenek rá kőműveskalapáccsal az alapkőre s az építkezés folytatásához tegyék le adományukat a tálcára. Egy diófa ládikába, melyet Barabás Ákos római katolikus vallású asztalos készített, Bibliát s az egyház és templomépítése történetét helyeztük és az alapkő alá tettük.

Az ünnepség után aztán folyt az áldott munka tovább. Néhány hét leforgása alatt a kőnél erősebb beton fundamentum a föld színéig emelkedett, aztán emelkedtek a falak s leghamarább hátul az evangelizáló terem épült fel, úgyhogy karácsonykor már itt tarthattuk ünnepi istentiszteleteinket. Szép, hosszú ószünk volt, így az építkezés szépen haladt előre, télire azonban abba kellett hagynunk. Annál nagyobb erővel indult meg a munka az 1927. év tavaszán és folyt egész nyáron át.”

Kérjük, hogy amennyiben lehetősége van, adója 1%-át ajánlja fel a Magyarországi Református Egyház technikai azonosító szám: **0066, valamint a Budafoki Református Keresztyén Alapítvány adószáma: **18053931-1-43** részére**

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

9.00 Kórus
10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
11.00 Minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
17.00 Ifjúsági óra középiskolások számára

Kedd

10.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
18.00 Női bibliaóra (kéthetente)
19.30 Ádám-kör (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat
15.30 Konfirmáció (II. év)
19.00 Imaközösség (a fiatalokért)

Péntek

15.00 Konfirmáció (II. év)

Szombat

10.00 Konfirmáció (II. év)
11.00 Konfirmáció (I. év)
16.00 Dániel ificsoport

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Kárpitos u. 2.
Telefon: 229 2278

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Szabó Kata
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>